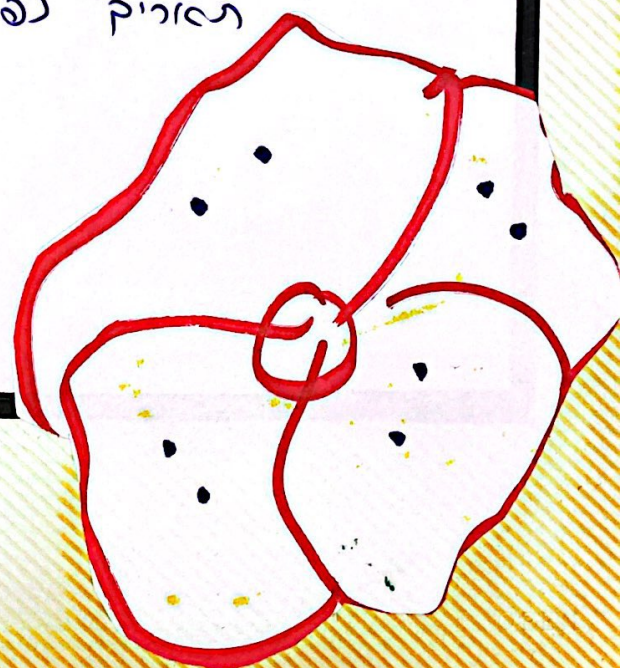

מיצמר
אנש.

מיצמר
'צחק.

תאריך נפיעה: ה' בא"ר תש"ח.
4 בינוי 1948.

אנשל מיצכמר! האב
נולד בפולין, הגיע כילד לארץ, עבד ביקב זכרון יעקב ובראשון לציון.
נישא לאישה בשם _____, ולא ידוע לנו השם.
נולדו לו 4 ילדים:
יצחק ותאריך לא ידוע.
מריים ותאריך לא ידוע.
?
דוד ותאריך לא ידוע.

נהג להתפלל ב"פריימן", ברחוב דרור מספר 3.
נהרג בהתקפה על ראשון בכ"ה באייר תש"ח - 4.6.1948.

יצחק מיצמכר! הבן.
נפל בגיל 16, בהתקפה המצרית על ראשון לציון.
באותו יום - כ"ה באייר תש"ח, 4.6.48.
יצחק למד בתלמוד תורה בראשון לציון, ואח"כ בישיבה "בהיכל
התלמוד" - בתל-אביב.
כל השבוע גר בתל-אביב בפנימייה ובשישי שבת חזר לביתו.
היה מתנדב בלח"י, אך לא סיפר לאף אחד, הן בגלל הסודיות והן
בגלל הפחד מתגובת ההורים הדתיים.
וכיום בגלל שלא נותרו ממנו סיפורים וזכרונות, הדבר היחיד הוא
רשום על לוחות הזכרון ביום נפילתו של "נאיר שטרן", שהוא גם
יום הזכרון לכל הנופלים "מלח"י".

*בגן העיר מצבה לזכר הנופלים.

הכרזת המדינה

ב- 14/5/1948, ה' באייר תשי"ח, בישיבה של מועצת העם
ובהשתתפות אורחים, הכריז דוד בן גוריון על עצמאות מדינת-
ישראל וקרא את "מגילת העצמאות".
נשיא ארה"ב טרומן, היה הראשון ממנהיגי העולם שהכיר
במדינת-ישראל, ואחריו הודיעו על כך: ברית המועצות, פולין,
צ'כוסלובקיה, אורוגווי ועוד.
תוך שנה, הכירו 55 מדינות במדינת-ישראל.
ב- 11/5/1949, התקבלה המדינה כחברה "באומות המאוחדות".

החלטת האומות המאוחדות בכ"ט בנובמבר 1947
בפברואר 1947, הודיע ביוון שר החוץ הבריטי, שממשלת בריטניה
החליטה להעביר את קביעת עתידה של ארץ ישראל לידי האומות
המאוחדות.

ב- 28 באפריל 1947 החליטה עצרת האומות המאוחדות על
הקמת ועדת חקירה שתבדוק את בעיית ארץ ישראל ותציע
פתרונות: 1. לחלק את ארץ ישראל המערבית לשתי מדינות -
ערבית ויהודית וירושלים תהפוך
לשטח בין לאומי.

2. ההצעה השנייה תמכה במדינה פלשתינית
שתכלול שני חלקים- יהודי וערבי.

ב- 24 בנובמבר התקיים דיון בנושא שתי ההצעות הנ"ל.

ב- 29 בנובמבר ניסו למצוא פתרונות ופשרות על קווי המפה
המוצעים.

בדיון ב- 29 בנובמבר, הוחלט ברוב של 33 קולות תומכים, 13
מתנגדים ו- 10 נמנעים לקבל את ההצעה ולחלק את ארץ ישראל
המערבית למדינה יהודית ומדינה ערבית.

הרשו לקחת אתכם 49 שנים לאחר...

ביום ה' באייר, תש"ח, 14 במאי 1948, מכריז דוד בן גוריון יושב ראש "מנהלת העם הזמנית" - על הקמת מדינת ישראל. זה היה סימן ואות להגברות פעולות המלחמה, "מלחמת השחרור", ששלבה הראשון החל מיד לאחר החלטת עצרת האומות המאוחדות על חלוקת ארץ ישראל, ב-29 בנובמבר 1947. יום לאחר הכרזת העצמאות, ב-15 במאי, החלה פלישת הצבאות הסדירים של כל מדינות ערב שגבלו במדינת ישראל הצעירה. תל-אביב הופצה לראשונה מהאוויר, על ידי מטוסים מצריים, באותו היום ה-15 במאי.

ב-17 במאי הופצה קשות תחנת האוטובוסים המרכזית של תל-אביב, ובהפצצה זו נהרגו 51 בני אדם ועשרות נפצעו. בשלב הזה של המלחמה - בהיעדר מטוסי לחימה מתאימים בידי ישראל - שלט חיל האוויר המצרי בשמי מדינתנו. ב-20 במאי 48, החל חיל האוויר הקטן של ישראל במבצע "בלק" המפורסם, שבמהלכו הועברו נשק ומטוסים מצ'ייה לישראל, בדרך האוויר. יום למחרת הופצה תל-אביב מהאוויר 4 פעמים, ברצף.

ב-28 וב-29 במאי מפציצים מטוסי חיל האוויר הישראלי את רבת-עמון, ו-4 מטוסי ה"מסרשמיט" הראשונים של חיל האוויר שלנו תוקפים את הטור המצרי המשורין שהגיע כבר לסביבות אשדוד - ועוצרים אותו.

קרבות קשים מתחוללים בכל רחבי המדינה: בעמק הירדן, בירושלים, בגליל ובנגב המערבי, אך באזורי מרכז הארץ - בראשון לציון, ברחובות, חולון והסביבה - אין לחימה של ממש. האווירה רוויה מתח ותקריות בדרכים, אך לא קרבות מול כוחות זרים.

והנה, ביום כ"ה באייר, תש"ח, ה-3 ביוני 1948, שוב הפצה אווירית מצרית: בשעה 10:47 מופצצת תל-אביב, נגרם נזק לרכוש ומספר אנשים נפגעים. המטוסים המצריים - 2 מטוסי 'דקוטה' - ממשיכים דרומה.

בשעה 1115 מפציצים המטוסים את המושבות אשדוד.
בהפצצה על רח' רוטשילד נהרגים למעלה מ- 20 איש שהיו ברחוב,
ועוד 4 חיילים בגייף צבאי. ממטח שני של פצצות התפוצצה רק פצצת
תבערה אחת, פרצה שריפה - אך בנס לא היו נפגעים.
ביעף נוסף על צומת הרחובות מוהליבר עין - הקורא הוטלו 2 צרורות
של פצצות, שהרסו בתי מגורים, ופצצה אחת שהתפוצצה בפתחו של
מקלט הרגה 6 בני אדם. (שאר הפצצות נפלו בשטחים פתוחים)
אל עבר המטוסים המצריים הוזנקו 2 מטוסי "מסרשמיט" שלנו,
כשאת המבנה מוביל מפקד הטייסת רס"ן מודי אלון, ז"ל. את האחד
מהם הצליח מודי להפיל בקרב- אוויר קצר מעל הים, מעט דרומית
לת"א, ובשני הוא הצליח לפגוע באיזור ראשון - רחובות; (המטוס המצרי
הפגוע נחת בהמשך נחיתת - אונס והתרסק במבואות אשקלון).

בהפצצה על ראשון הוטלו 31 פצצות (מהן 3 שלא התפוצצו), ומניין
הרוגינו: סה"כ 30 אישה ואיש - 24 מהם בני ראשל"צ! כמו כן נפצעו
למעלה מ- 20 תושבים ועוברי-אורח.

ישראל מתמקמת על המפה!

מלחמה בכל החזיתות: פלישת הצבאות הערביים לארץ ישראל התחילה מיד לאחר הכרזת המדינה. כוחות צה"ל סבלו ממחסור בנשק אך זה לא מנע מהם להתארגן לקראת מספר הכוחות שפלשו לארץ, רוב הפולשים היו המיצרים, שניסו לכבוש ולהשמיד את היישובים היהודים בנגב הצפוני אך הם לא בדיוק הצליחו חוץ מישוב או שניים. המיתיישבים וחיילי חטיבת הנגב של הפלמ"ח שהיו ממוקמים בישובים הצליחו להחזיק מעמד ולהדוף את הכוחות העדיפים. המיצרים היתקדמו לתל אביב בשני ראשים. אחד לאורך החוף והשני בכביש הפנימי. טור זה הגיע עד נגבה ונעצר על ידי חטיבת גבעתי והמיתיישבים. הקרב היה קשה מאוד אך נגבה לא נפלה. את הטור השני עצרו חיילי גבעתי ברחובות. טור שלישי היתקדם בכביש באר שבע חברון והגיע על ידי עקיפה ללא כיבוש לשטח שהיה טפוס בידי הליגיון הערבי ושם נעצר. הירדנים לא הזמינו את המיצרים להשתתף בכיבוש ירושלים. כמעט שלא היה תיאום בין הארצות הערביות שפעלו בשטח ארץ ישראל.

הסורים היתמקדו בפלישה מדרום לכינרת. היתה להם עדיפות כח גדולה מאשר למגיני המקום. הסורים הישתלטו על חלקה המזרחי של הביקעה אך כוחותנו הצליחו לעצור אותם והסורים לא ניסו יותר לפרוץ בגדול אל לב המדינה.

הכוחות העירקים תפסו את האיזור הצפון מזרחי של השומרון שכל אוכלוסייתה הייתה ערבית. הם היו פרושים לאורך שפלת החוף, מאיזור נתניה צפונה, ומול עמה יזרעאל.

"מגילת-העצמאות"

בארץ-ישראל קם העם היהודי. בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלל-אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי.

לאחר שהוגלה העם מארצו בכוח הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצות פזוריו, ולא חדל מתפלה ומתקווה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חירותו המדינית. מתוך קשר היסטורי ומסורתי זה חתרו היהודים בכל דור לשוב ולהאחז במולדתם העתיקה, ובדורות האחרונים שבו לארצם בהמונים, וחלוצים, מעפילים ומגנים הפריחו נשמות, החיו שפתם העברית, בנו כפרים וערים, והקימו ישוב גדל והולך השליט על משקו ותרבותו, שוחר שלום ומגן על עצמו, מביא ברכת הקידמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית.

בשנת תרנ"ז (1879) נתכנס הקונגרס הציוני לקול קריאתו של הוגה חזון המדינה היהודית תיאודור הרצל והכריז על זכות העם היהודי לתקומה לאומית בארצו.

זכות זו הוכרה בהצהרת בלפור מיום ב' בנובמבר 1917 ואושרה במנדט מטעם חבר הלאומים, אשר נתן במיוחד תוקף בין-לאומי לקשר ההיסטורי שבין העם היהודי לארץ-ישראל ולזכות העם היהודי להקים מחדש את ביתו הלאומי. השואה שנתחוללה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הוכרעו לטבח מליונים יהודים באירופה, הוכיחה מחדש בעליל את ההכרח בפתרון בעיית העם היהודי מחוסר המולדת והעצמאות על ידי חידוש המדינה היהודית בארץ-ישראל, אשר תפתח לרווחה את שערי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שווה-זכויות בתוך משפחת העמים.

שארית הפליטה שניצלה מהטבח הנאצי האיום באירופה ויהודי ארצות אחרות לא חדלו להעפיל לארץ-ישראל, על אף כל קושי, מניעה וסכנה ולא פסקו לתבוע את זכותם לחיי כבוד, חירות ועמל-ישרים במולדת עמם.

במלחמת העולם השנייה תרם הישוב העברי בארץ את מלוא-חלקו למאבק האומות השוחרות חירות ושלום נגד כוחות הרשע הנאצי, ובדם חייליו ובמאמצו המלחמתי קנה לו את הזכות להימנות עם העמים מייסדי ברית האומות המאוחדות.

ב- 29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות המאוחדות החלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל; העצרת תבעה מאת תושבי ארץ-ישראל לאחוז בעצמם בכל הצעדים הנדרשים מצדם הם לביצוע ההחלטה. הכרה זו של האומות המיוחדות בזכות העם היהודי להקים את מדינתו אינה ניתנת להפקעה.

זוהי זכותו הטבעית של העם היהודי לחיות ככל עם ועם עומד ברשות עצמו במדינתו הדיבונית.

לפיכך נתכנסנו, אנו חברי מועצת העם, נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ-ישראל, ובתוקף זכותנו הטבעית וההסטורית ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאוחדות אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל, היא מדינת ישראל.

אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הלילה, אור ליום שבת ו' אייר תש"ח, 15 במאי 1948, ועד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה בהתאם לחוקה שתיקבע על ידי האסיפה המכוננת הנבחרת לא יאוחר מ-1 באוקטבר 1948 - תפעל מועצת העם כמועצת מדינה זמנית, ומוסד הביצוע שלה, מנהלת-העם, יהווה את הממשלה הזמנית של המדינה היהודית, אשר תיקרא בשם ישראל.

מדינת ישראל תהא פתוחה לעלייה יהודית ולקיבוץ גלויות, תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה, תהא מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונם של נביאי ישראל, תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדלי דת, גזע ומין; תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות, תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות, ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מגילת האומות המאוחדות.

מדינת ישראל תהא מוכנה לשתף פעולה עם המוסדות והנציגים של האומות המאוחדות בהגשמת החלטת העצרת מיום 29 בנובמבר 1947 ותפעל להקמת האחדות הכלכלית של ארץ-ישראל בשלמותה.

אנו קוראים לאומות המאוחדות לתת יד לעם היהודי בבניין מדינתו ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים.

אנו קוראים גם בתוך התקפת-הדמים הנערכת עלינו זה חדשים-לבני העם הערבי תושבי מדינת ישראל לשמור על השלום וליטול חלקם בבניין המדינה על יסוד אזרחות מלאה ושווה ועל יסוד נציגות מתאימה בכל מוסדותיה, הזמניים והקבועים.

אנו מושיטים יד שלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות ועמיהן, וקוראים להם לשיתוף פעולה ועזרה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לתרום חלקה במאמץ משותף לקדמת המזרח התיכון כולו.

אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב הישוב בעליה ובנין ולעמוד לימינו במערכה הגזולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאולת ישראל.

מתוך בטחון בצור ישראל הננו חותמים בחתימת ידינו לעדות על הכרזה זו, במושב מועצת המדינה הזמנית, על אדמת המולדת, בעיר תל-אביב, היום הזה, ערב שבת, ה' אייר תש"ח, 14 במאי 1948

דוד בן גוריון, דניאל אוסטר, מרדכי בנטוב, יצחק בן-צבי, אליהו ברלין, פריץ ברנשטיין, הרב וולף גולד, מאיר גרובבסקי, יצחק גרינבוים, ד"ר אברהם גרובבסקי, אליהו דובקין, מאיר וילנר-קובנר, זרח ורהפטיג, הרצל ורדי, רחל כהן, הרב קלמן כהנא, סעדיה כובאשי, הרב יצחק מאיר לוי, מאיר דוד לוינשטיין, צבי לוריא, גולדה מאירסון, נחום ניר, צבי סגל, הרב יהודה ליב הכהן פישמן, דוד צבי פנקס, אהרון ציזלינג, משה קולודני, אליעזר קפלן, אברהם קצנלסון, פליכס רוזנבליט, דוד רמז, ברל רפטור, מרדכי שטנר, בן-ציון שטרנברג, בכור שיטרית, משה שפירא, משה שרתוק.

היקשים :

1. העבודה נעשתה על ידינו (שתי בנות), והיה קשה לעשות זאת בצורה נתינת וקבלת החומר על העבודה היה מאוחר מדי.

החוויות :

בזמן העבודה הכרנו בעבודה ובהערכה בן אדם שהקריה עצמו דמיון הקמת מדינתנו ואנו רוצים לו כבוד.

שמחנו שהשתתף בפנינו אלהים הנחמה מהווה חשיבות והערכה כלפי אנשים שאינם איתנו כאן לעולם.

פרטים :

שם: מור הלומנסקי	יא סמיואל
מס': הסירה 4, רווה-ים	האמצעים 58
טלפון: 03-9624225	03-9617491

